

UNFAIR COMPETITION

Request for Support

Omgekeerde alchemie Voor u ligt een voorstel voor een serie grondstofsculpturen. Grondstoffen lijken in een belevenis-economie nauwelijks nog relevant. In plaats van kwalitatieve materialen en hun vakkundige bewerking, gaat het erom een product met prikkelende associaties aan te kleden. Waarde wordt gegenereerd door een geraffineerd bespelen van verlangens. De marktprijs staat hierdoor in geen enkele verhouding meer tot de productieprijs. Voor deze opwaardering van materiaal en arbeid door mythevorming, lijkt de kunst model te hebben gestaan. Eén van de eerste kunstenaars die de discrepantie tussen kost- en verkoopprijs thematiseerde, was Yves Klein. Tijdens de tentoonstelling 'La Periode Bleu' (Milaan, 1957) liet hij elf identieke, monochroom ultramarijne doeken zien, die allemaal verschillend waren geprijsd. De prijzen correspondeerden met hun 'wisselende immateriële waarden', die op artistieke gronden waren vastgesteld. In een ander werk verkocht hij 'schilderkunstige ervaring' in ruil voor baar goud. De overdracht werd door Klein bekrachtigd door de helft van het goud ritueel in de Seine te gooien. Met deze omgekeerde alchemie werd materiële waarde vervangen door immateriële, symbolische waarde.

Verschromten In deze tijd van voortschrijdende ontstoffelijking nemen we echter ook een mondiale grondstoffenstrijd waar. De toegenomen vraag door ontluikende gigamarkten; de groeiende weerstand tegen de exploitatie van hulpbronnen door transnationale bedrijven; en andere geopolitieke spanningen zorgen voor een explosieve markt van fossiele brandstoffen, edele en industriële metalen, landbouwproducten en vee. China consumeert inmiddels een vijfde van alle koper, een vijfde van alle nikkel, een vierde van alle staal en de helft van alle cement in de wereld; het land is de grootste importeur van tropisch rondhout van soja voor diervoeder; en de op twee na grootste oliegebruiker. "Als China en India [...] in 2030 per inwoner net zoveel grondstoffen zouden gebruiken als Japan nu, dan zouden die twee landen samen een com-

Reversed alchemy You are reading a proposal for a series of sculptures made with raw material. Raw materials seem barely relevant in the current experiential economy. Instead of quality materials and their skilled processing, it seems more important to connect a product with titillating associations. Value is generated by a sophisticated manipulation of desire, resulting in a disconnection between market value and costs of production. This revaluation of material and labour through myth building seems to have been pioneered by art. One of the first artists that used the discrepancy between production cost and sales-price was Yves Klein. During the exhibit 'La Periode Bleu' (Milano, 1957) he showed eleven identical monochrome ultramarine paintings that were all differently priced. The prices corresponded to their 'various immaterial values' that were decided upon artistic grounds. In another project he traded 'painterly experience' for gold. Klein ratified the transfer by ritually tossing half the amount of gold into the Seine. With this reversed alchemy material value was exchanged for an immaterial, symbolic one.

Scrap In this epoch of unabated dematerialization, we simultaneously observe a worldwide battle for raw materials. The rising demand of large new upcoming markets, the growing resistance against the exploitation of mineral resources by transnational companies and other geopolitical tensions cause a strongly fluctuating market in energy, precious and industrial metals, agricultural products and cattle. China already consumes a fifth of all copper and nickel, a fourth of all steel and half of all the cement in the world; the country is the biggest importer of tropical round timber and soy for animal feed; and the third biggest user of oil. The World Watch Institute claims in their report State of the World 2006: "If China and India [...] in 2030 use as many raw materials per inhabitant as Japan does now, then these two countries together would need a complete planet earth to satisfy their need for raw

plete planeet aarde nodig hebben om aan hun grondstoffbehoefte te voldoen," concludeerde het World Watch Institute in het rapport State of the World 2006. Terwijl de vraag toeneemt, pogen steeds meer bodemschatrijke landen de productieverhoudingen te transformeren. Venezuela nationaliseerde reeds haar olie-, papier-, ijzer- en aluminiumindustrie. In navolging hiervan heeft ook Bolivia aangekondigd dat haar grondstoffen door de exploiterende multinationals moeten worden overgedragen aan staatsbedrijven. "Het is afgelopen met het plunderen van onze bodemschatten", aldus de Boliviaanse president Morales. Door alle turbulentie steeg de olieprijs in zes jaar tijd van 11 naar 70 dollar per vat (159 liter). Analisten voorspellen een aantal scenario's die de prijs nog verder zouden opdrijven, zoals ongeregelde heden in Algerije, goed voor een prijsstijging naar \$79; opstandelingen in Irak blazen oliepijpleidingen op (\$88); de protesten tegen Shell in Nigeria lopen uit op burgeroorlog (\$98); Venezuela stopt olieleveranties (\$111); een boycot door Iran (\$131); of de val van het Huis van Saudi's (\$262). Ook de prijzen van koper en zink zijn de afgelopen drie jaar meer dan verdubbeld, waardoor veel muntgeld bij 'verschroten' inmiddels meer oplevert dan de waarde die op de munt vermeld staat. De prijs van staal lijkt zich volgens de zogenaamde 'varkenscyclus' te ontwikkelen: zij piekte door de toegenomen vraag, zakte vervolgens in elkaar als gevolg van overproductie, maar breekt inmiddels weer alle records. Steeds vaker hebben metaaldieven het gemunt op vrachtwagens die metaal vervoeren, en ook spoorwegen en recycling bedrijven zijn populaire doelwitten geworden. In Reims namen dieven, vermoed als agenten, 40 ton koper mee. In de Oekraïne werd zelfs een complete ijzeren brug gestolen.

Vloek Wat hebben landen als Suriname, Kazakstan en Nigeria met elkaar gemeen? Economen noemen het de 'resource curse'. Hoe meer het inkomen van een land afhankelijk is van de export van grondstoffen,

materials." While the demand rises, ever more resource rich countries attempt to transform the production relationships. Venezuela already nationalized its oil-, paper-, iron- and aluminium industries. Following this, Bolivia too announced that its raw materials have to be transferred by the exploiting multi nationals to its state companies. "It is over with the looting of our mineral resources," Bolivian president Morales says. Because of the turmoil, oil prices rose in six years from 11 to 70 dollars a barrel (159 liters). Analysts predict a few scenarios that would drive up the price even more, such as irregularities in Algeria, good for a price hike to \$79; rebels in Iraq blowing up pipe lines (\$88); protests against Shell in Nigeria turning into a civil war (\$98); Venezuela stopping oil deliveries (\$111); a boycott by Iran (\$131); or the fall of the House of Saud (\$262). Also prices of copper and zinc have more than doubled over the past three years, causing many coins to be worth more as scrap than the value printed on the coin. The price of steel seems to follow the 'pig cycle': it exploded by the rising demand, then plummeted because of overproduction, but is currently breaking records again. Stealing metal has become profitable. Gangs target trucks transporting metal; railways and recycle companies are robbed more often too. Metal thieves, dressed up as policemen, recently took 40 tons of copper in Rheims. In the Ukraine an entire iron bridge was stolen.

Curse What do the countries Surinam, Kazakhstan and Nigeria have in common? Economists call it the 'resource curse'. The more the income of an administration depends on the export of raw materials, the more unstable its national budget becomes and the more difficult it will be to develop a durable infrastructure. The Netherlands too is familiar with the resource curse, better known as the 'Dutch disease'. The Dutch struck a natural gas deposit. The unexpected revenues were spent on culture, military material, social provisions and prestigious projects costing billions

hoe instabieler haar nationale budget en hoe moeilijker het blijkt om een duurzame infrastructuur te ontwikkelen. Ook Nederland kende haar grondstoffenvloek, beter bekend als 'Hollandse Ziekte'. Nederland vond gas. De inkomsten hieruit werden 'verjubeld' aan cultuur, defensie, sociale voorzieningen en prestigieuze miljarden projecten zoals een milieuvriendelijke waterkering of een onrendabel goederenspoor naar het Duitse achterland. De sterke gulden die het gevolg was van de gasvondst, maakte echter dat de lonen bovenmatig stegen, wat ten koste ging van de exportpositie van de Nederlandse industrie. Bovendien viel door de verzekerde gasbonus de noodzaak voor innovatie weg. Na de tweede oliecrisis daalden de nationale inkomsten naar een dieptepunt. Amsterdam verloor haar scheepsbouwindustrie, Limburg haar mijnbouw en de werkloosheid nam met 350% toe.

Remedie Op één mei 2004, de dag van de Europese uitbreiding, bezochten wij Hrebennie; een klein boerendorp aan de Pools-Oekraïense grens. Terwijl we vanaf een heuvelrug de aan beide zijden van de grenspost aanzwellende files observeerden, raakten we in gesprek met een Poolse boer. Hij bood ons zelfgemaakte worst en koffie aan, en terwijl hij ons de suiker overhandigde, grapte hij dat de Poolse 'cukier' met de toetreding dubbel zo zoet was geworden. De prijs was namelijk van de ene op de andere dag verdubbeld. Het was nu zelfs goedkoper om Poolse suiker in de Oekraïne aan te schaffen, dan in Polen zelf. Dit marktmirakel wordt ook wel het '47th street photo phenomenon' genoemd; naar een straat in Manhattan waar uit Japan geïmporteerde camera's voor minder worden verkocht dan in Japan zelf. Hoe werkt dit marktmirakel? Europa beschermt haar suikerboeren tegen de instabiliteit van de internationale grondstoffenmarkt met een vaste suikerprijs die het driedubbele bedraagt van de wereldhandelsprijs. Door een flinke exportsubsidie wordt de dure Europese suiker na uitvoer een keiharde prijsvechter. Deze prijspolitiek heeft Eu-

like an environmentally friendly dam or a non-profitable freight track to the German hinterland. The guilder grew strong due to the gas bubble, but this caused wages to soar, at the expense of the Dutch export position. On top of that, the urge to innovate evaporated with the guaranteed gas-bonus. The national budget was left at the mercy of the fluctuating resource market. Amsterdam was deprived of her legendary shipbuilding industry, Limburg lost its mining, and unemployment rose by 350%.

Remedy We visited Hrebennie; a small rural village at the Polish-Ukrainian border, on the first of May 2004, the day of the expansion of the European Union. While we observed the growing queue of cars on both sides of the border, we spoke to a Polish farmer. He offered us homemade sausage and coffee. While he handed us the sugar, he joked that the Polish 'cukier' had become twice as sweet since their entry into the European Union. The price had multiplied from one day to the next. As a result of this, Polish sugar was now even cheaper in the Ukraine than in Poland itself. This market miracle is also called the '47th street photo phenomenon' after a street in Manhattan where imported Japanese cameras are sold at a lower price than in Japan. How does this phenomenon work? Europe protects her beet growers against the instability of the international resource market by offering them a guaranteed sugar price, fixed at three times the price of the world market. A large export subsidy then changes expensive European sugar into an internationally competitive discounter. These price politics turned Europe, after Brazil, into the world's largest sugar supplier. On the domestic market, sugar is offered at the fixed high price, a tariff barrier of 300% keeping foreign competitors out. What legitimizes this considerable disturbance of the free market? European sugar farmers point to the inflexibility of agriculture, with its slow production and dependence on the weather. They stress Europe's high demands in environmental and labour protection; foreign pro-

ropa, na Brazilië, tot 's werelds grootste suikerleverancier gemaakt. Op de Europese thuismarkt wordt de suiker voor de vaste hoge suikerprijs aangeboden. Een 'tariefmuur' in de vorm van een importheffing van 300% houdt alle buitenlandse concurrentie buiten de deur. Wat legitimeert deze verstoring van de markt? Europese suikerboeren wijzen op de inelasticiteit van de landbouweconomie, met haar trage productie en afhankelijkheid van het weer. Ze benadrukken Europa's hoge eisen op het gebied van milieu en arbeidsomstandigheden, waar buitenlandse producenten nauwelijks mee te maken hebben. Wanneer fossiele brandstoffen opraken, zou suiker van groot belang worden als grondstof voor bio-ethanol. Het zou niet strategisch zijn hiervoor van buitenlandse producenten afhankelijk te zijn. Tevens zou het gesubsidieerde systeem een vorm van ontwikkelingshulp zijn, doordat 'Least Developed Countries' hun suiker aan Europa mogen verkopen voor de standaard hoge Europese prijs en 'Most Favoured Nations' (onder meer Cuba en Brazilië) hun suiker tegen verlaagd invoertarief kunnen afzetten. Desalniettemin veroordeelde de Wereldhandelsorganisatie de Europese suikerpolitiek recentelijk, na bijna veertig jaar, als valse concurrentie ofwel 'dumping'.

Antisubsidie De grootste 'dumper' is momenteel Volksrepubliek China. Diens Grote Muur leverde het land de status van 'Non Market Economy' op. Er lopen meer dan vijfhonderd antisubsidie en antidumping regelingen tegen Chinese industrieën, die goederen vaak zelfs onder de kostprijs op de internationale markt aanbieden. Deze bodemprijzen zijn mogelijk doordat de staat haar nationale productiesectoren genereus voorziet van onder meer goedkope grondstoffen uit de staatsmijnen, goedkoop land, goedkope energie, en gratis water. Kredieten hoeven niet aan de staatsbanken te worden terugbetaald; milieuvervuiling en plagiaat worden niet bestraft; en arbeidsregels hoeven niet te worden nageleefd. Als oude Marxisten kennen de

ducers barely have to deal with these. In addition, in the future when we run out of fossils, sugar will play an important role in the alternative energy market as raw material for bio-ethanol and it would not be strategic to depend on foreign producers. The subsidized system is also defended as a form of development aid, because a few of the 'Least Developed Countries' are allowed to sell their sugar to Europe for the standardized high European price and 'Most Favoured Nations' (Cuba and Brazil amongst others) are enabled to sell their sugar under lower import tariffs. Nevertheless, recently, after almost forty years, the World Trade Organization condemned the European sugar politics as unfair competition or 'dumping'.

Anti-subsidy The People's Republic of China has the reputation of being the biggest 'dumper'. More than 500 anti-subsidy and anti-dumping regulations have been imposed on its industries. China's Great Wall gave her the status of 'Non Market Economy'. Producers often even sell below cost. These prices are possible by the generous support of the state to its national industries supplying them, amongst others, with cheap resources from the state mines, cheap land and energy and free water. Loans from state banks do not have to be repaid; pollution, plagiarism and the violation of labour laws are not penalized. As experienced Marxists, the Chinese leaders know the force of organized workers, which is why independent unions are forbidden. With its stretched out fields of genetically modified cotton, rice and soy, abundance of minerals and endless amounts of cheap, diligent workers, China has become 'the factory of the world'. Despite the many retaliatory measures against its plain state support, the country managed to grow in a short time to the fourth largest economy in the world, leaving Italy, Great Britain and France behind.

Relative autonomy As artists we are familiar with government influence on our production, allowing us to operate with relative autonomy. Though many countries

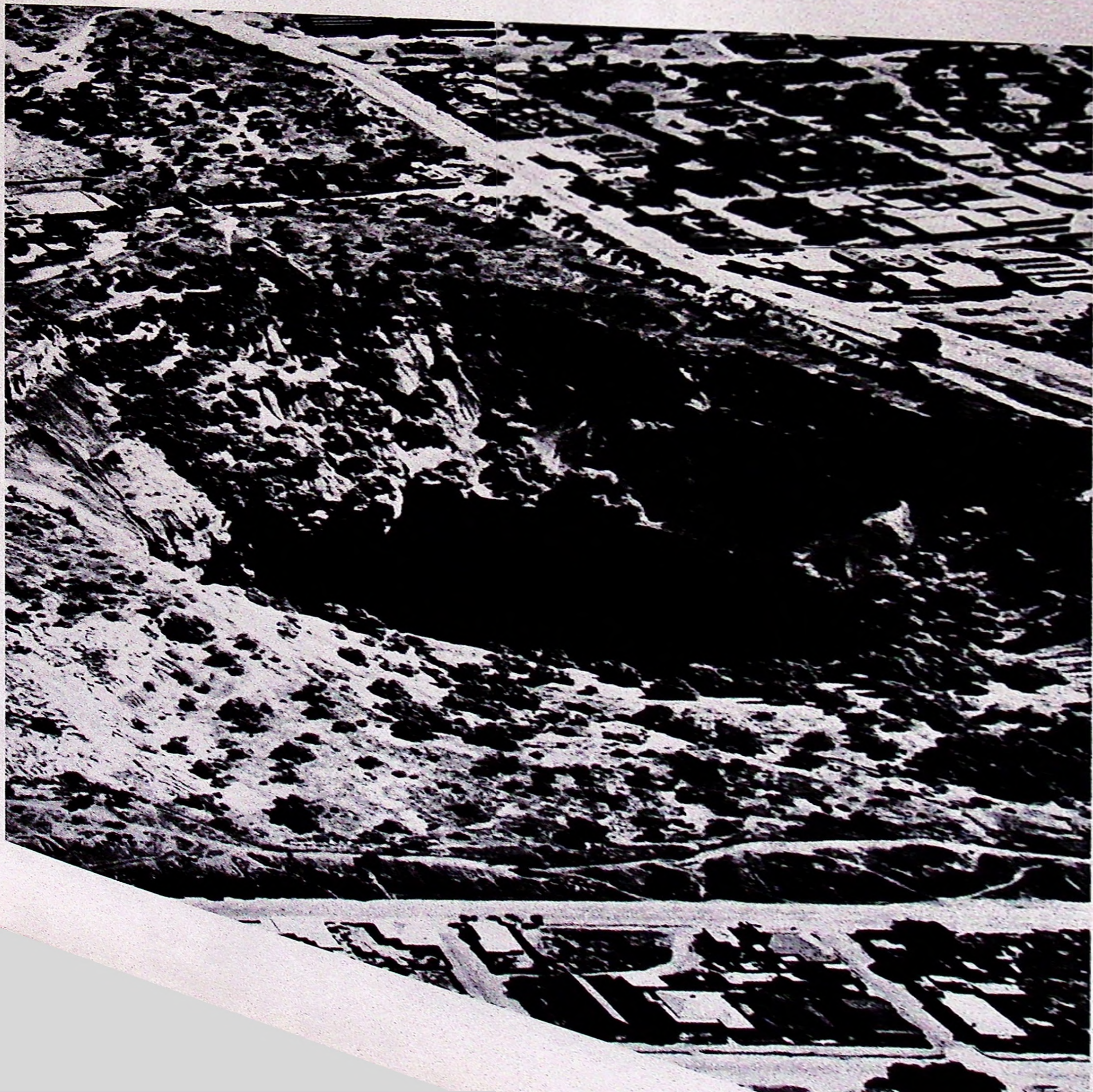
Chinese leiders de kracht van georganiseerde arbeiders; daarom zijn onafhankelijke vakbonden verboden. Met haar uitgestrekte velden rijst, soja en genetisch gemanipuleerde katoen; schier onuitputtelijke bodemschatten en goedkope, vlijtige arbeidskrachten, is China uitgegroeid tot de fabriek van de wereld. Ondanks de vele straffe represailles tegen deze onverbloemde staatsteun, wist het land in korte tijd op te klimmen tot de vierde economie ter wereld, waarmee het Italië, Frankrijk en Groot-Brittannië achter zich heeft gelaten.

Relatieve autonomie Ook als kunstenaars zijn wij bekend met bemoeienis van overheden met onze productie, waardoor wij in relatieve autonomie kunnen opereren. Hoewel meer landen hun culturele sector stimuleren, staat Nederland op dit gebied internationaal bekend als bijzonder laagdrempelig en royaal. Ons land heeft een fijnmazig netwerk van kunstregelingen variërend van prestigieuze werkbeurzen tot kunstenaarsuitkeringen bij de sociale dienst; en van subsidies die galeriepresentaties van aan Nederland gelieerde kunstenaars in het buitenland stimuleren, tot goedgevulde regionale potjes voor stadsprojecten en culturele subsidiebanen. Deze subsidies stellen, net als in het geval van de Europese suikerboeren, Nederlandse kunstenaars in staat om te concurreren op de internationale markt. Wordt handel in deze tijd van globalisering en liberalisering dan toch gedetermineerd door interveniërende overheden? En is hun bijsturen van marktwerking concurrentievervalsing of draagt protectionisme juist bij aan eerlijke handel?

financially stimulate their culture, the Netherlands is internationally known to be especially accessible and generous in this area. Our country has a closely knitted network of art schemes ranging from prestigious stipends to social security benefits for artists and of subsidies that stimulate foreign gallery presentations of artists connected to the Netherlands to ample regional funds for city projects and subsidized cultural jobs. These subsidies allow Dutch artists, just like the European sugar farmers, to compete in the international market. In this time of globalization and liberalization can trade still be decided upon by vigorous government intervention? And is this influencing of the market, unfair competition or does it make protectionism trade fairer?

Sublimatie Met een aantal 'totaalinstallaties' willen we de prijsmechanismen van de wereldhandel stapsgewijs ontsluiten. De condities van materiële productie in de huidige tijd van ontstoffelijking en globalisering worden in grondstofsculpturen gesublimeerd. Daartoe wordt telkens een specifieke hulpbron gecombineerd met een duidelijke ruimtelijke operatie. De presentatie ruimte vertegenwoordigt als drager de internationale ruimte van de plaatseloze kunst en globale wereldhandel. De materialen versperren of doorklieven de ruimte, vullen haar of articuleren de begrenzingen. Voor de productie van deze enigmatische grondstofvolumes zullen we zo optimaal mogelijk gebruikmaken van de (anti)protectionistische instrumenten die voorhanden zijn. Films en teksten doen verslag van de winning, verwerking en het transport van de grondstoffen en onze zoektochten naar kapitaalstromen, hulpbronnen en hun 'brownfields'. In deze tijd, waarin conceptueel engagement niet meer weg te denken is, neominimalisme en autonomie weer in zwang raken en institutionele kritiek de kop op steekt, verwachten wij dat er veel interesse zal zijn voor deze grondstofsculpturen. Support van uw stimuleringsfonds zou het voor ons mogelijk maken dit plan uit te werken tot een aantal consistente, evocerende installaties. Wij verzoeken u ondersteuning van dit voorstel in overweging te nemen.

Sublimation We would like to disclose the price mechanisms of world trade step by step with a number of total-installations. The conditions of material production in the current time of dematerialization and globalization will be sublimated in monolith sculptures of raw material. To that end, specific raw materials will be combined with a clear spatial operation. The exhibition space as the 'carrier' represents the international space of placeless art and global trade. The raw materials barricade or cut through the space, filling it up or expressing its boundaries. For the production of these sculptures, we will make optimal use of all (anti-)protectionist measures available. We will document the winning, processing and transport of the raw materials, our search for capital, resources and their brown fields through film and writing. While conceptual engagement can no longer be discarded, neo-minimalism and autonomy have returned and institutional criticism is revalued; we expect to find a wide interest for these 'resource sculptures'. Support from your foundation would make it possible for us to develop this plan into a number of consistent, evoking installations. We appreciate your consideration of support for our proposal.

SOURCES

- Goud (oorspr. titel: Das Buch vom Gold), Niklaus Flueller, Sebastian Speich, Uitgeverij W. Gaade B.V. 1976
- Veranderende structuren in de wereldeconomie en China's economische integratie; De gevolgen voor het Nederlands bedrijfsleven, Prof. Dr. H.A. Ebberts, 21 april 2005,
www.nyenrode.nl/download/lectures/ebbers.pdf
- China is een wereldmacht als vervuiler, Paul Luttikhuis, NRC Handelsblad, 14 jan. 2006
- Opa Fidel, vader Hugo en nu ook zoon Evo, Cees Zoon, NRC Handelsblad, 2 mei 2006
- Dure metalen maken kleding onbetaalbaar, Olav Velthuis, de Volkskrant, 28 april 2006
- Metaaldieven aan de haal met brug, Staalboer, 28 oktober 2004,
www.fcnieuwkerken.be/modules.php?name=Forums&file=posting&mode=topicreview&t=1514&popup=1
- Metaaldieven slaan toe in Frankrijk, NOS, 18 mei 2005,
www.nos.nl/nos/artikelen/2006/05/art000001C67A1A25027775.html
- De hele pijn, van grondstoffen tot eindgebruiker, zit tsjokvol met staal, Jeroena,
www.inkoperscafe.nl/modules.php?name=Forums&file=posting&mode=quote&p=4622
- Energieverslag Nederland 1999, www.energie.nl/dossier/raffinage1999.pdf
- Onzekerheid over Iran en Nigeria laat olieprijs stijgen, 13 maart 2006,
<http://olie.beurs.nl/frame2.php?html=nieuwsbericht&id=105829&taal=NL>
- Ready for \$262 a barrel oil? Doomsdays 1 through 6, Nelson Schwartz, 11 april 2006,
http://money.cnn.com/2006/01/27/news/international/pluggedin_fortune/index.htm
- Iedereen voor zich, Suralco voor ons allen? 21 aug. 2005, Ir. Steven Coutinho,
www.apura.org/index.php?page=research&branchid=1&articleid=42
- Peijs kan geen uitbater vinden voor Betuwelijn, Harry van Gelder/Sanne ten Hoove, de Volkskrant, 21 maart 2006
- De ontredde (2), Kees Tamboer, Het Parool, 12 feb 2002
- De vele verschijningsvormen van protectionisme, L.A.M. Moers, www.lucmoers.org
- Brussel wil subsidiebeleid suiker wijzigen, 21 juni 2005,
www.rtl.nl/financien/rtlz/nieuws/components/financien/rtlz/2005/06_juni/21Brussel_subsidie_suiker.xml
- Zwaar gesubsidieerde Europese suiker, Paul de Hen,
www.elsevier.nl/opinie/weblog/asp/artnr/74524/weblogid/34/index.html, 22 november 2005
- Platform Toekomst Suikemarkt, Position Papers, www.platformsuiker.nl/papers.php
- De rijkdommen der aarde (oorspr. titel Die Güter der Erde, Eine Wirtschaftsgeografie für Jedermann),
Dr. Juli Semjonow, 1936
- Kan China dit groeimodel volhouden? Fa Quix, www.febeltex.be/nederlands/actueel_detail.asp?id=223
- The Chinese Century: The Rising Chinese Economy and Its Impact on the Global Economy, the Balance of Power, and Your Job, Oded Shenkar, review,
<http://www.businessmanagementhelp.com/books/isbn0131467484.html>
- De heer Wu regelt uw plannen op de grootste afzetmarkt ter wereld, www.nihaogroup.com/constravel01.htm
- Springlevend, hoe kunst van nu internationaal weer spannend wordt. En hoe dat in Nederland ook zou kunnen, Riki Simons, 2002
- Oosthoek's Geïllustreerde Encyclopaedie, 1e druk, 11 delen, 1916-1923
- The Diamant, 1977, George G. Blakey

'Unfair Competition, Request for Support' is supported by the Museum of Modern Art Arnhem | released at the exhibition 'World Unlimited', 2006 | Translation nl/eng: Ellen Verhoeff | Many thanks to Henk Kox (Centraal Planbureau, Sektor Marktordening), Tessa Giblin, Debby Lanser, Mirjam Westen

De Haan & Van Brummelen, 6/2006